

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

La Casa dels pobres

Quin respecte pot merèixer el qui ostentant un càrrec públic, té l'avilantesa d'afirmar seriosament «que els comptes oficials són sempre mentida»?

Nosaltres teníem dubtes en referència a l'administració de la Mancomunitat, Diputació i Ajuntament de Barcelona, i altres organismes quina direcció i àdhuc responsabilitat recau en els regionalistes de la Lliga; emperò davant d'una afirmació tant contundent com la de l'orgue del diputat de la Mancomunitat En Santiago de Riba, que moiva aquest escrit, restem d'una vegada, i per a sempre, convençuts de que la falsetat és patrimoni dels lliguers i que molt va poder apendre, el Sr. de Riba, durant la seva passada per l'Ajuntament de Barcelona, *model d'honradesa i de bona administració*.

Hi ha un aforisme que diu: «a confesión de parte, relevación de prueba».

L'article de «Gent d'Ara», corresponent al 30 de setembre, i que per segona vegada tracta del joc, és de una candidesa extraordinària; el primer, no tenia més objecte que cercar la intervenció dels Tribunals, en denunciar a determinats industrials de la ciutat per la comissió de delictes que castiga el còdic; el quin ens ocupa, no té altra finalitat que el provocar un sumari per injúries per a donar-se el gust de cubrir-se amb la immunitat d'un qualsevol diputat a Corts.

Res d'això! Acudim al terreny que s'ens brinda, si ens plau; emperò mai ens deixem portar, ni que sigui per un diputat de la Mancomunitat de Catalunya.

Qui, com l'autor de l'article en qüestió, té «una fulla de serveis tant bruta»; un concepte tant baix de la moralitat, que li permet — segons de

públic s'assegura — utilitzar en benefici propi obrers i materials de construcció, que paga un organisme sobradament conegut a Catalunya, no té autoritat per a posar en entredit la honorabilitat de persones que han sotmès tots els actes de la seva vida a la crítica, essent mereixedors, en tot moment, de respecte i consideració.

El «Comité de Obra Benéfica i Social», compleix amb son deure en donar mensualment comptes dels ingressos i gastos a l'Excm. senyor Governador Civil de la Província; i alhora procura nodrir els cabals del Sant Hospital i Asil — quins regulars ingressos, *comptant-hi subscipcions i donatius*, no passa de 700 pessetes mensuals — per a així atendre els serveis d'aquella santa casa amb tota cura i escrupulositat.

Per altra part, l'Alcaldia té oferta a les representacions del Consistori totes aquelles dades que els siguin necessàries relacionades amb el funcionament de l'esmentat Comitè; però al que no s'avindrà aquest, *desde luego*, és a col·laborar en les indignes delacions que ha ideat el més vulgar dels polítics, el més despreciable dels homes.

L'insult que ell, mal nascut, escup a les religioses, que amb mai prou alabada sollicitut, cuiden als malalts i asilats, fa just *pendant* amb la hipòcrita fervorositat amb la que es cubreix el marmanyer de conciències.

No és que nosaltres pretenguem sortir en defensa d'aquelles santes dones, car seria inferir-los greu ofensa; emperó, com a granollerins, ens mou a indignació el que un *foraster*, per a fer política, s'atreveixi a posar en sos llavis, per a desonrar-lo, el nom de la més santa de les cases: la «Casa dels pobres».

Sempre parlant clar

Nostre confrare local «Gent d'Ara», mentre pugui perjudicar a Granollers, ja està satisfet.

Nosaltres tenim un procedir justicier i desapassionat, que ens permet, tracti's de qui es tracti, dir les veritats, el mateix si són dolces o amargues.

Per això, ara ens plau fer constar que la Mancomunitat de Catalunya, deixa admirablement arranjat el tròs de carretera de Masnou, des de la sortida d'aquesta ciutat enllà, i per això mateix protestàvem, en nostre penúltim nombre, de l'equivocada decisió de l'Estat, abandonant la conservació del tròs de carretera que va desde casa en Moncau, on desemboca la carretera de Masnou a Granollers, fins a La Unió Lliberal, on comença la carretera de l'Estat, de Granollers a Mataró.

Què volen els nostres contradictors? Que l'Ajuntament s'ajupi a gastar anyalment una bona quantitat per a l'arranjament d'una carretera que no li és pròpia, i que serveix, en un tant per cent considerable, per a no dir la totalitat, de pas de comunicació de tot el trànsit de fóra casa?

Si això no impliqués una càrrega important per a l'Erari Municipal, no discutiríem; però, com és així, creiem estar en terra ferma en fer constar ço que diem i que repetirem sempre que l'Estat o els seus delegats obrin tant de lleuger com en aquest cas.

Si la ciutat creu que nostres regidors van equivocats, mitjans té de fer-los-hi entendre, i en primer lloc, en aquest cas, qui té més obligació de manifestar-ho, és la minoria lliguera del Consistori.

Però no deu criticar-se, ans al contrari, deu ésser motiu de lloança, que l'Ajuntament se defensi del què ell honradament creu que és una greu equivocació.

Altament, molt li costarà, a «Gent d'Ara», demostrar que nosaltres hem fet de *lacayos* de l'administració pública; entengui's administració pública en general, que no és l'Estat solament, sí que també deu comptar-se en aquesta denominació la Mancomunitat i Diputació. Per a demostrar el què diu, cal citar fets, i aleshores ja en parlarem.

Les genuflexions i altres baixeses inconfessables davant de l'Estat estan reservades, des de fa molt temps, i única i exclusivament, per a aqueix conglomerat innominat i amorfe de la plaça de la Cucurulla, que permet que els seus capitosos, com en Maynés, per un cantó vagi a despedir a les tropes espanyoles expedicionàries al Marroc, abraçant-se en públic amb el general que les comanava, i per altre, encara amb les reserves a que ens tenen acostumats, puguin començar una campanya abandonista, coincidint amb certes operacions de borsa amb divises mineres de pertinenències del Nord d'Àfrica.